

ши съ многоꙋ. И кога̀то за ради ѐднѧ то̀к-
мо леснотѧ неꙋсомнѣхасе нѐкои си да оꙋничи-
то̀жатъ сичко̀то Славѐнско правописа̀нїе, и
начна̀ха да пишатъ са̀мо съсъ ꙗ, а дрꙋги дер-
зна̀ха да ѡзоста̀ватъ и членобе́те, и ѡни ѡ-
баче съ ѡсноватѐлно са̀во, зашто̀то и тѣи (сир.
членобе́те) не произво̀датъ ма̀ла неправѣаность
въ ѡмена̀та, зашто̀то са ѡсмь тꙋра̀и, как-
кѡто що̀ се доказа̀ простра̀нно на стра̀ница 43.
въ предисла̀. и какѡ̀то сѐкой мо̀же да бѣди
ѡ̀бно та̀а пра̀вда. Що̀ вы было̀, ако̀ вы и
мы̀ начерта̀вали трѝ илѣи четьрѝ то̀кмо тꙋр-
лѝи глаго̀лыте, и ѡзбавѣли вы сѐ благокрѐ-
менно ѡ̀тъ то̀лко̀ва стрѡ̀потства, що̀ ни сѐ пред-
ста̀вля̀ватъ ѡ̀тъ разлѣчны̀ стра̀ни; сѐкой не-
ка̀ разсꙋжда̀ба, и нѐка̀ послѣдꙋ̀ва пра̀во̀то и
лесно̀то. Зашто̀то (какѡ̀то що̀ говорѝ Хри-
ста̀ки Па̀вловичъ оꙋчи́тель Ви́шовскѣи сꙋщѣѝ
ѡ̀зъ Дꙋ̀пица Македо̀нска въ предисла̀вїѐ-то
на-не ѡзда̀дены̀атъ си ѐще ѡ̀зичникъ, доде-
мїѐ да сѣ̀ взршѣм̀ ра̀бота і да сѣ̀ пишем̀ се-
ко̀м речь с' прелесне́чко̀то іота, за ко̀м мѣ
са̀ вѣда̀ и, ѡ, ѡ, ѡ, ѡ, ѡ, и прѡ́ча̀) до дѐ мо̀-
жемѐ да си вѣршѣмѐ ра̀бота съ трѝ тѐ то̀к-
мо̀ сопрѣжѐнїѧ, за ко̀м ни са̀ вѣда̀ шесть;̀
но щѐ да речѐ нѐкой чѐ са дрꙋ̀гитѣ начертѧ-
нїѧ по̀прави и по̀прѣискрѣ̀нни до Славѐнскитѣ,